

Publicerad 2010-07-24 23:35 av SmileAgain

När det gör som mest ont

Varför gör du såhär mot mig?

Ger mig all denna smärta.

Jag vill bara slå och sparka på dig.

Vill ge dig den smärta som jag känner.

Men det blir inte samma smärta.

Jag känner en hemsk smärta i mig.

Den bara påminner mig om dig.

En del av mig säger att jag älskar dig.

Medans en annan del av mig säger att du bara leker med mig.

Jag känner tårarna på min kind.

Dom stora tårarna pressas ut ur mina ögon och faller sakta ner.

Dom rullar ner för mina kinder.

Några kommer in i min mun.

Jag känner hur de smakar ilska och vrede.

Men de smakar även sorg.

Den salta smaken bryter av alla känslor.

Det är den smaken som tar mig tillbaka.

Som får mig att fokusera igen.

Jag måste tänka framåt.

Jag måste komma på en lösning.

Det är ju jag som brukar säga:

Att världen är full av lösningar.

Jag måste bara helt enkelt hitta rätt.

Men hur ska jag göra det?

Just nu vet jag inte vem jag är.

Är jag en glad och kär person?

Är jag en arg och besviken person?

Jag vet inte vem jag är helt enkelt.

Just nu sitter jag här med den vassa kniven mot handleden.

Tvekar om jag ska dra eller inte.

Jag drar snabbt.

Det gör lite ont.

Men kniven går inte alls djupt.

Det kommer ungefär 3 droppar blod.

Dom landar på bordet och blandas med mina tårar.

Men det är mycket mer tårar än blod.

Och snart syns inte blodet längre.

Endast märket på min handled vittnar om att det funnits blod.

Jag lägger ner kniven och ser mig i spegeln.

Jag ser en förstörd mänsika.
En människa som inte borde leva.
Jag borde inte för finnas.
Jag är inte värd att leva här.
Jag går och slänger mig på min säng.
Borrar ner huvudet i min kudde så långt ner jag kan.
Jag känner hur det blir tyngre och tyngre att andas.
Det blir svårare och svårare att ta andetag.
Men jag grips av panik och tar upp mitt huvud.
Jag tar djupa andetag och lägger mig på rygg.
Jag känner hur tårarna rinner på min kind.
Jag ligger och stirrar upp i taket.
Känner min kropp försvinna bort.
Men jag vet att imorgon kommer jag vakna upp igen.
Och inför dig kommer jag låtsas som ingenting.
Kommer låtsas att allt är bra.
Men det är fel av mig.
Men ett litet snedsteg och du ska få reda på allt.
Få reda på hur jag egentligen känner.

Tårarna som rinner för min kind är det sista jag känner innan jag somnar för idag...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SmileAgain med Poeter.se id #29771 innehar upphovsrätten